

ΝΕΟΛΟΓΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

Τιμάται γρ. ἀργ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 17 Νοεμβρίου 1891.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεωρησις.—'Ο Μέγας Βεζίρης 'Αχμέτ Δζεββάτ πασδάς (μετὰ εἰκόνας).—'Οἱ τάπτες τῆς 'Ανατολῆς (μετὰ σχεμάτων).—'Ποικίλα.—(Καρόλου Ραμπώ) Περίηγησις διὰ τῶν Οὐραλίων καὶ τῆς Σιβηρίας.—'Η Εὐδαιμονία.—(Καμίλλου Φλαμαριώνας) 'Αδερφα ὄνειρα (διήγημα).—'Ο "Εμπιστός (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδαιότεροι πολιτικοὶ κύκλοι ἐξακολουθοῦσι τυρβάζοντες περὶ τὴν περιοδείαν τοῦ κ. Γίερς, ἥτις ἐπεσκίασε πρᾶγματι τὰ κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας πολιτικὰ γεγονότα, τὸν λόγον τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρή ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ νέου λόρδου δημάρχου Δαυίδ, τὴν ἐν Μεδιολάνοις δημογραφίαν τοῦ ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ, τὰς ἐν ταῖς ἀντιπροσωπείαις δηλώσεις τοῦ κόμματος Καλνόνκη. Πάντα ταῦτα τὰ γεγονότα καὶ ὁ τελευταῖος ἐν Βιέννῃ καὶ Βερολίνῳ οἰκονομικὸς σάλος, ὁ ἀνάστατον ἐπὶ τινὰς ἡμέρας κρατήσας τὸν ἐν Εὐρώπῃ οἰκονομολογικὸν κόσμον, ἐν δευτέρῳ ὅλως τίθενται μοῖρα πρὸς τῆς ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίνῳ παρουσίας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ αὐτοκρατορίας, τοῦ συνετοῦ καὶ μετὰ ἰδιασμένης πάντοτε ἐπιφυλάξεως ἐνεργοῦντος, τοῦ οὐδέποτε πιστεύσαντος ἢ ἀξιώσαντος ὅπως, σιγηλὸς αὐτός, τοσοῦτον περὶ ἑαυτοῦ προκαλέσῃ πάταγον καὶ τηλεκαύτην κινήσῃ τὴν μέριμναν τῶν ὀργάνων, ἅπερ ἐγκανυχῶνται ἐπὶ τῇ ἀναπαραστάσει τῶν ἰδεῶν καὶ τῶν φρονημάτων τῶν κυριωτέρων ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῶν κύκλων. 'Ο κ. Γίερς, συνδικτικῆς μᾶλλον καταγωγῆς ἢ γερμανικῆς, αἰείποτε διεκρίθη ἐπὶ νομοταγεῖ πολιτεία καὶ οὐδέποτε ἐπειράθη νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, ὡς ὁ προκατόχος Γορτσακὼφ ἢ ὡς ὁ πρόων γερμανὸς ἀρχιγραμματεὺς, ὅστις πολλάκις ἐκανυχῆθη ἐπὶ τῷ ὅτι ἥκιστα ἡ Γερμανία ἠθέλην ἀνέλθει εἰς τὴν νῦν ὑψηλὴν αὐτῆς περιωπὴν, εἰμὴ πιστὸν πρᾶγματι τῶν συμβουλῶν αὐτοῦ ἐκτελεστὴν εὗρισκεν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀοιδίμου αὐτοκράτορος Γουλιέλμου τοῦ Α'. Τὴν παρὰ τῷ τσάρῳ 'Αλεξάνδρῳ τῷ Γ' μεγίστην ἐμπιστοσύνην προσεκτίσασα κατὰ τὴν ἐξαίτην τοῦ βουλγαρικοῦ ζητήματος ἐπὶ

τῇ εἰς Σοφίαν καθόδῳ τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου, ὅτε, παρατηρηθέντος ὅτι ἡ γερμανικὴ διπλωματία ὑπεστήριζε μᾶλλον τὴν αὐστριακὴν, ζητήσασαν τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ ἀνόμως τὸν βουλγαρικὸν θρόνον κατέχοντος, εἰς ἄκρον ἐξήπτετο ὁ ἀκλόνητος τοῦ πανσλαβισμοῦ στύλος, ὁ ἀποθανὼν Νικηφόροβιτς Κάτκωφ, ὁ ἰδρυτὴς τῆς μεγάλης ἐπὶ τῶν ὁπαδῶν τούτου ἐνασκούσης ἐπιρροῆς 'Εὐμερείδος τῆς Μόσχας, καὶ σφοδρὰ τότε συνήπτετο πάλιν Κάτκωφ καὶ Γίερς, τούτου μὲν ζητοῦντος νὰ μὴ ἐκτραχυνθῇ ἡ κατὰ τῆς Γερμανίας πολιτικὴ, ἐκείνου δὲ κατηγοροῦντος τοῦ πολέμου γερμανοφιλίαν καὶ συνηγοροῦντος παρὰ τῷ τσάρῳ ὑπὲρ τῆς διαχαράξεως ἐτέρας πρὸς τὴν γείτονα πολιτείας. 'Αλέξανδρος ὁ Γ', εἰς δεινὴν περιελθὼν θέσιν, ἀποφεύγων δὲ καὶ τὴν ἐπέμβασιν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐριδος τῶν δύο σπουδαίων τῆς αὐτοκρατορίας ἀνδρῶν, προεῖλετο νὰ παραπέμψῃ τὸν Κάτκωφ εἰς τὸν ὑπουργὸν καὶ νὰ συμβουλευσῇ αὐτὸν τὴν συνδιαλλαγὴν πρὸς τὸν ἀντίπαλον ἀκλόνητος ὅμως οὗτος ἐν τῇ περὶ τοῦ λυσιτελοῦς τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ πεποιθήσει, ἠρνεῖτο νὰ παράσχῃ ἀκρόασιν τῷ πολεμῷ καὶ τὴν ἀρὰν ἐπεσπᾶτο τῶν θιασωτῶν τοῦ μὴ ἀξιοθέντος τῆς εἰς τὰ δώματα τοῦ συνετοῦ πολιτικοῦ εἰσόδου ἰσχυροῦ πανσλαβιστοῦ. Σφοδρὰ τότε διωργανοῦτο ἀντενέργεια κατὰ τοῦ κ. Γίερς, ἀλλ' ὁ τσάρος, συνδιαλλάττων τὰ διεστῶτα καὶ τοὺς φοβερώς πράγματι κατεξαναστάντας ἱκανοποιῶν, ἀνεκάλει μὲν τὸ διάταγμα, καθ' ὃ ἀπενέμετο τῷ μεγάλῳ πολιτικῷ τῷ παράσημιον τοῦ ἀγ. Βλαδιμήρου, ταυτοχρόνως δ' ἐξέφραξεν, ἐν ἰδιαιτέρῳ ἀκρόασει, πρὸς τὸν κ. Γίερς τὴν εὐαρέσκεϊαν ἐπὶ τῇ συνετῇ πολιτικῇ καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οὐδέποτε κρείσσονα αὐτοῦ σύμβουλον θὰ ζητήσῃ. Οἱ λόγοι τοῦ ρώσου αὐτοκράτορος βαθεῖαν ἐνεποίησαν ἐντύπωσιν ἐν Γερμανίᾳ, καὶ ἔκτοτε ὁ κ. Γίερς θεωρεῖται, μετὰ τοῦ ἐν τῇ βερολινεῖᾳ αὐτῇ ἀντιπροσώπου τοῦ ἀνακτοβουλίου Πετροπόλεως, τοῦ κόμματος Σουβάλωφ, ὡς ὁ κυριώτερος ἐν Ρωσίᾳ φίλος τῆς Γερμανίας, τοῦτο δὲ πληρέστατα ἐτεκμηριώθη κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις καὶ Βερολίνῳ παρουσίαν τοῦ ἐξόχου πολιτευτοῦ. 'Αμα τῇ εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν μεταβάσει αὐτοῦ σύμψας σχεδὸν ὁ γερμανικὸς τύπος μετὰ μεγάλης ἀπεδέξατο γαλήνης καὶ ψυχικῆς ἀταραξίας τὸ γεγονός, καίτοι πολλοὶ τῶν ἐν τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ διπλωματικῶν κύκλων ἐπειράθησαν νὰ διδώσιν ἐν ταῖς συνδιαλέξεσι τοῦ κ. Γίερς μετὰ τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ὑπουργῶν αὐτοῦ συνέχισιν τοῦ ἐν Κροστάνδῃ ἐνισχυθέντος ἔργου τῆς ρωσογαλλικῆς συμποίας καὶ συναδελφώσεως· ἀλλὰ τὸν λό-

γον ποιούμενος περὶ τῆς ἐν Βερολίῳ παρουσίας ἐξήν-
 τλησεν ἅπαν τὸ ταμεῖον τῶν γνώσεων καὶ ἰδεῶν αὐτοῦ
 ὅπως τεκμηριώσῃ ὅτι ἡ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς αὐτο-
 κρατορίας τοῦ Χοχεντσόλερν δεξιῶσις τοῦ κ. Γίερς
 παρὰ τε τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως
 ἐνεῖχε πολλὴν τὴν σπουδαιότητα καὶ ἀπέβλεπεν, εἰ μὴ
 εἰς τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν λίαν χαλαρωθέντων πολιτικῶν
 δεσμῶν, τοῦλάχιστον εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν οικονομι-
 κῶν τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν σχέσεων. Ἐντεῦθεν ἡ
 δυσεξήγητος γλῶσσα τῶν κυριωτέρων ὀργάνων, ἅπερ
 περιώμενα νὰ διευκολύνωσι τὸ ἔργον τῆς γερμανορρω-
 σικῆς προσεγγίσεως τοὺς μὲν Γάλλους παρεστήσαν ὡς
 πλουσίους, ἀλλ' ἥκιστα συγκαταβατικούς εἰς τὸ ἔχειν
 αἰετοτε ἀνοικτὰ τὰ βαλάντια εἰς τὰ ρωσικὰ δάνεια,
 τοὺς δ' ἐν Βερολίῳ ὡς τοὺς μόνον γνησίους καὶ ἐπι-
 στηθίους φίλους, τοὺς ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην προφρόνως
 καὶ αὐθορμήτως τὸ χρῆμα αὐτῶν προσενεγκόντας τοῖς
 ἐν Πετρούπολει. Ἡ ἐνία τῶν κυβερνείων τῆς Ρωσίας
 μαστίχουσα πενία παρίσταται ὡς ἀφικομένη εἰς τὸ μὴ
 περαιτέρω καὶ ὡς χρήζουσα ριζικωτέρων μέτρων, ὧν
 τὴν πρώτην κατέχει τάξιν ἡ ὄντως αὐτοκρατορικὴ δω-
 ρεὰ τοῦ τσάρου ἐκ 50,000,000 ρουβλίων ὑπὲρ τῶν λιμω-
 τόντων· ἀλλαχοῦ μὲν ὁ λαὸς ἐν ταῖς προσευχαῖς καὶ
 δεήσεσιν αὐτοῦ εὐχεται τὴν παροχὴν αὐτῷ ἄρτου ἀλλα-
 χοῦ δέ, παραμελῶν παντὸς ἐπιβαλλομένου αὐτῷ καθή-
 κοντος, ἀπαιτεῖ ἀνατροπὴν τοῦ νῦν καθεστώτος, ἐὰν μὴ
 σύντονα ληφθῶσι μέτρα καὶ μὴ χορηγηθῇ προσοδοφό-
 ρος τῷ ἐργάτῃ ἐργασία. Ἐν πᾶσι τούτοις διαβλέπεται
 ἡ τάσις τοῦ ἐξαναγκάσαι μᾶλλον ἢ πείσαι τὴν ρωσικὴν
 κυβέρνησιν νὰ μεταβάλῃ τὴν πρὸς τὴν Γερμανίαν πολι-
 τείαν καὶ ν' ἀναζητήσῃ ἐν αὐτῇ τὴν βελτίωσιν τῶν κακῶς
 ἐχόντων οἰκονομικῶν τῆς χώρας, τῶν συνεπαγομένων
 κατ' ἀνάγκην καὶ τὴν σύσφιγξιν τῶν πολιτικῶν δεσμῶν·
 ἐφαρμόζεται δηλονότι ἐν πᾶσιν ἡ βισμάρκειος πολιτικὴ,
 ἥτις βλέπουσα τὴν Ρωσίαν, ἀφισταμένην βαθμυδὸν τῆς
 προτέρας φίλης καὶ συμμάχου καὶ προβαίνουσας εἰς τὴν
 ἐνίσχυσιν τῶν δυτικῶν μεθορίων, ἐκήρυττε τὸν κατὰ
 τοῦ ρουβλίου πόλεμον ἐπὶ βλάβῃ αὐτῶν τούτων τῶν
 Γερμανῶν, τῶν καὶ κατόχων τῶν ρωσικῶν χρεωγράφων·
 ἀλλὰ διὰ τῆς τοιαύτης πολιτικῆς, διὰ τῆς ἀκριτομύθου
 ταύτης γλώσσης τῶν ὀργάνων τοῦ βερολινείου ἀνακτο-
 βουλίου οὐδὲν σχεδὸν ἐπιτυγχάνεται, καὶ ὁ κ. Γίερς ἄ-
 πρακτος ἀπῆλθεν ἥδη διὰ Καϊνιξβέργης εἰς τὴν Πετρού-
 πολιν.

Παρὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν πραγματικὴν ἀλήθειαν ἐν
 τῷ δυσυρισμῷ ὅτι ἡ τῆς εὐρωπαϊκῆς εἰρήνης διακί-
 βευσις ἐγκειταὶ ἐν τῇ δεινώσει τῶν ρωσογερμανικῶν
 σχέσεων μᾶλλον ἢ ἐν τῇ συσφίγξει τῶν γαλλορρωσικῶν
 δεσμῶν, παρὰ τοὺς ἐν Βερολίῳ καταβαλλομένους μό-
 χθους τῇ διαταγῇ τοῦ γερμανοῦ μονάρχου, ἐκτελοῦντος
 ἐν τούτῳ πιστῶς τὰς συμβουλὰς τοῦ ἀοιδίμου πάππου, ὁ-
 τῆς ἀποθνήσκων συνεβούλευεν ἐπὶ τῆς ἐπιθανατίου κλίνης
 τὴν καλλιέργειαν τῶν πρὸς τὴν Ρωσίαν σχέσεων. παρὰ
 τὰ θρυληθέντα ὅτι καὶ αὐτόγραφοι ἀντηλλάγησαν ἐπιστο-
 λαί, ὑπισχνούμεναι τὴν πρὸς τὸν Γουλιέλμον ἀντεπίσκε-
 ψιν τοῦ Ἀλεξάνδρου κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, ἡ τοῦ κ.
 Γίερς ἐν Βερολίῳ παρουσία κατ' οὐδὲν μετέβαλε τὰς
 σχέσεις τῶν δύο ἰσχυρῶν αὐτοκρατοριῶν, καί, τὴν
 γερμανικὴν ἐκλείπων πρωτεύουσιν ὁ ἐξοχος ρώσος πο-
 λιτικός, ἐν τῷ αὐτῷ σχεδὸν ἐγκατέλιπε σημείω καὶ τὰς
 γερμανορρωσικὰς σχέσεις ἀρνητικὸν ἄρα ἦτο τὸ ἀποτελέ-
 σμα τῆς διὰ Βερολίνου διαβάσεως τοῦ ρώσου ὑπουργοῦ,
 ὃν τρόπον ἀρνητικὸν ἦτο ἴσως καὶ τὸ τῆς ἐν Παρισίοις

παρουσίας ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ ὅτι τὰς ἐν Κρονστάνδῃ ἐπι-
 τευχθεῖσας ὁμοφωνίας ἐπεκύρωσαν γραπταὶ ἅμα καὶ ὁ-
 ριστικαὶ συνθήκαι, τοῦθ' ὅπερ ἀπῆται οὐ μόνον τὴν
 παρὰ τοῦ κοινοβουλίου ἐπικύρωσιν, ἀλλὰ συνάμα καὶ
 τὴν γνωμοδότησιν τοῦ τσάρου, τοῦ ἥκιστα τοιαύτην
 δόντος, ἅτε ἀπὸ τριμηνίας περίπου ἀπουσιάζοντος τῆς
 πρωτεύουσας αὐτοῦ καὶ μὴ συσκειψαμένου ἐπομένως
 μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ αὐτοῦ.

Τοιοῦτο τὸ σπουδαιότερον πολιτικὸν ζήτημα ὑπὸ
 γενικὴν ἐποψὴν· ἐὰν ἥδη ἐξετασθῇ ἡ ἐσωτερικὴ πολιτικὴ
 τῶν διαφόρων ἐν Εὐρώπῃ κρατῶν, δυνατόν εἶπεν ὅτι
 τὴν πρώτην κατέχει θέσιν ἡ Γαλλία. Σὺν τῇ παρουσίᾳ
 τοῦ κ. Γίερς, ἐκλιπόντος τοὺς Παρισίους τῇ ἑσπέρᾳ τῆς
 παρελθούσης κυριακῆς, τὰ ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῇ γερούσιᾳ
 ἀνακινήθηκα ζήτήματα οὐ μικρὰν ἐπεσπάσαντο τὴν προ-
 σοχήν, ἅτε ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐδραίωσιν τοῦ ὑπουργείου
 Φρεσινέ· σπουδαία ἰδίᾳ ἦτο ἡ παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἐπι-
 τροπῆς κύρωσις τῆς ἐκλογῆς τοῦ κ. Λαβάργ, περὶ οὗ
 πολλὰ καὶ ποικίλα ἐγρόφησαν καὶ ἐλέγχθησαν, οἷον τὰ
 περὶ καταγωγῆς αὐτοῦ ἐξ Ἰσπανῶν, τὰ περὶ γεννήσεως
 αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς Γαλλίας καὶ ἄλλα· οὐκ ὀλίγον σημαν-
 τικὴ ἦτο καὶ ἡ ἐν τῇ γερούσιᾳ συζήτησις περὶ τῶν νέων
 τιμολογίων, ἅπερ σφόδρα κατακρίνων ὁ κύριος ἀποτελῶν
 ἐν οἰκονομικοῖς ζητήμασι κ. Τιρὰρ συνηγόρησεν ὑπὲρ
 τοῦ συστήματος τῆς ἐλευθέρως ἀνταλλαγῆς· ἀλλὰ σπου-
 δαιότερον πάντων τούτων εἶναι ἡ ἐν τῇ Βουλῇ νίκη τοῦ
 ὑπουργείου κατὰ τὴν συζήτησιν τῶν μυστικῶν κεφα-
 λαίων, καθ' ἣν ὁ γάλλος πρωθυπουργός, ὑποστηρίζων τὸν
 δεξιὸν αὐτοῦ βραχίονα, τὸν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν δηλονότι
 ὑπουργὸν κ. Κωνστάν, συνέδεσε τὸ συζητούμενον ζήτη-
 μα μετὰ τῆς ψήφου ἐμπιστοσύνης καὶ ἔτυχεν οὐ μικρὰς
 πλειοψηφίας. Αἱ ἐπανειλημμέναι αὗται νίκαι τοῦ κ. Φρε-
 σινέ ἀνατρέπουσιν ἄρδην σχεδὸν τὰς ὑπὸ τινος γαλλικοῦ
 φύλλου ἀναγραφείσας εἰδήσεις, καθ' ἃς ὁ κ. Φρεσινέ,
 θεωρῶν ὡς ἐπίστεῖν τοῦ πολιτικοῦ σταδίου αὐτοῦ τὴν
 εἰς τὴν Ἀκαδημίαν ὁριστικὴν εἴσοδον, προαίρεται τὴν
 ἀπόθεσιν τῆς ἀρχῆς.

Ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ τῶν διαφόρων κομμάτων ἡγέται ἀγω-
 νίζονται νὰ σαγηνεύσωσι τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῶν καὶ νὰ
 ἐξασφαλίσωσι τὴν τοῦ οἰκείου κόμματος πλειοψηφίαν
 κατὰ τὰς ἐπικειμένας γενικὰς ἐκλογάς. Ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς
 παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ ρητορικὸν οὕτως εἶπεν κί-
 νημα προσέλαβεν εὐρείας διαστάσεις καὶ μάλιστα ἐν τῇ
 κατ' ἐξοχὴν πόλει τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ἐν ἡ τι-
 λικαῦτας ρητορικὰς ἅμα καὶ ἐκλογικὰς ἤρατο νίκας ὁ
 πολὺς τούτου ἡγέτης. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρατεθέν-
 τος συμποσίου εἰς τιμὴν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουρ-
 γοῦ κ. Γῶσεν, ὁ τῶν ἐνωτικῶν φιλελευθέρων ἡγέτης λόρ-
 δος Ἀρτιγκτὼν ἀπήγγειλε λόγον, μεγάλῃ ἐμποιήσαν-
 τος τῷ ἀκροατηρίῳ ἐντύπωσιν, ἅτε ὑποδείξαντα ὅτι τὸ
 ἐνωτικὸν φιλελεύθερον κόμμα συγχωνεύεται μετὰ τοῦ
 συντηρητικοῦ· ἀλλὰ μεθ' ὅλην τὴν ἀναπτυχθεῖσαν ρητο-
 ρικὴν δεινότητα τοῦ λόρδου Ἀρτιγκτὼν ἀκούοντως σα-
 φῶς ὑποδεικνύεται ἐκ τῶν λεχθέντων ὅτι οἱ συντηρητι-
 κοὶ πολὺν αἰσθάνονται περὶ τῆς θέσεως αὐτῶν φόβον,
 παρὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουρ-
 γοῦ ὅτι οἱ περὶ ἐπανόδου τοῦ φιλελευθέρου κόμματος
 εἰς τὴν ἐξουσίαν ὑπαινωγμοὶ τοῦ λόρδου Ἀρτιγκτὼν στε-
 ροῦνται ὑποστάσεως, καὶ ὅτι βεβαία θεωρεῖται ἡ ἐν τῇ
 ἀρχῇ διατήρησις τοῦ τορικοῦ ὑπουργείου· τὴν κορωνίδα
 τῶν καὶ ἐν ἄλλαις τοῦ ἡνωμένου βασιλείου ἀπαγγελλέν-
 των λόγων ἐπέθηκεν ἡ ἐν Βιρμινγχαμ δημογορία τοῦ
 τῆς ἀνάσσης πρωθυπουργοῦ, ἀπαξ ἔτι πειραθέντος νὰ

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΙΡΗΣ
ΑΧΜΕΤ ΔΖΕΒΒΑΤ ΠΑΣΣΑΣ.

μεταστρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ δημοσίου ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ὥς τοῦτο ἀρκούντως σαφῶς ἐξάγεται ἐκ τῆς δηλώσεως ὅτι ἡ τῆς Ἀγγλίας δύναμις ἐξήρτηται ἐκ τῆς διακρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἰτήσεων. Ὁ ὑπαινιγμὸς εἶναι εὐνόητος καὶ οὐδενὸς σχεδὸν χρήζει σχολείου.

Οἱ ἐν Αὐστρίᾳ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐστραμμένῃν ἔχουσιν οὐχὶ τόσοι πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμβαίνοντα ὅσον εἰς τὰς ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς τῶν ἀντιπροσωπειῶν διεξαγομένας προκαταρκτικὰς ἐργασίας. Μετὰ τὸν κόμητα Καλνόκην, ἀράμενον διπλοῦν θρίαμβον τὸ μὲν διὰ τὰ ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν εἰσόδου αὐτοῦ, ὅπου ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς ἐν Πετροπόλει πρεσβείας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ βαρῶνου Χαυμέρλε, συγχαρητήρια τῶν τε συναδέλφων καὶ τοῦ ὅλου ἐν γένει εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἐκθειάσαντος τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης προσπάθειας τοῦ κόμητος, τὸ δὲ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Φάλκ, ἐν πᾶσιν ἐπιδοκιμασάση τὰς δηλώσεις καὶ ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀναιροῦσιν οὕτως ἄρδην τὰ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας θρυλήματα, τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη συνεκεντρώσε περὶ ἑαυτὸν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας, ὅστις ἐδικαιολόγησε τὴν δαπάνην 1,000.000 φλωρινίων διὰ τὰ ἐν Γαλικίᾳ ὀχυρώματα, καὶ ὁ βαρῶνος Κάλλαϋ, ὅστις σὺν τῷ χαρτοφυλάκῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἔχων καὶ τὰ καθήκοντα ἀρμοστοῦ τῶν προσηρτημένων ἐπαρχιῶν ἐπειράθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐν ταύταις διοίκησιν τῆς μοναρχίας καὶ νὰ τεκμηριώσῃ ὅτι ἐσφαλμένοι πάνυ τυγχάνουσιν αἱ ἐν Σερβίᾳ διαδιδόμεναι εἰδήσεις περὶ μεγάλου κινήματος μεταναστεύσεως.

Ἐν Ρωσίᾳ ἡ προσοχὴ στρέφεται οὐχὶ τόσοι περὶ τὴν περιοδεῖαν τοῦ κ. Γίερς, παρὰ τὰ ἀναγραφόμενα μυθεύματα, οἷον εἶναι καὶ τὸ ἀναγόμενον εἰς διαπραγματεύσεις ὁπθεν ἐν Φρέμδεσβοργ, ἀποληξάσας εἰς τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου, ὅπερ ὑπογεγραμμένον ἐκόμισεν εἰς Παρισίους ὁ ὑπουργὸς καὶ ὅπερ, ἐπιβάλλον τὴν ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, παντὸς ἀπολύει δεσμοῦ τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὅταν τὸ ἕτερον τούτων προβῇ εἰς πόλεμον ἐξ ἰδίας ὅλως πρωτοβουλίας, ὅσον εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν λιμωττόντων. Ὑπὲρ τούτων στεντορεῖαν ἔβαλε κραυγὴν οἴκτου ὁ κόμης Τολστόης, ὅστις, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, περιέρχεται τὰ λιμόδλντα μέρη καὶ διοργανοὶ οἰκοτροφεία, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὲρ τῶν θυμάτων.

Ἐν Ἰσπανίᾳ ἡ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ κρίσις ἔληξε διὰ τοῦ σχηματισμοῦ νέου ὑπουργείου ὑπὸ τὴν προεδρείαν καὶ πάλιν τοῦ κ. Κανόβα, ὅστις πράγματι δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ Δεσπότης τῆς Ἰσπανίας.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ μὲν Ἑλλάς, ὑποδεχθεῖσα ἤδη τὸ ἐξ Εὐρώπης ἐπανακάμψαν βασιλικὸν ζεῦγος καὶ τὸν ἡγέτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπην, ἀναμένει τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, βραδύνουσαν ἔτι ἐπὶ τῇ ἐλλείψει ἀπαρτίας, ἡ δὲ Σερβία ἀσχολεῖται εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Νέφ κόσμῳ γεγονότων τὸ σπουδαιότερον εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν ἐν Βραζιλίᾳ διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ δικτάτορος Φονσέκα ὑπὲρ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς δημοκρατίας στρατηγοῦ Φλωριάνου Πειξότο καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ νέου ὑπουργείου, ὅπερ ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ τὸ συνέδριον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ δεκεμβρίου.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΙΡΗΣ ΑΧΜΕΤ ΔΖΕΒΒΑΤ ΠΑΣΣΑΣ.

Ἡ Α. Υ. ὁ Μέγας Βεζίρης Ἀχμέτ Δζεββάτ πασσᾶς ἐγεννήθη ἐν Δαμασκῷ τῷ 1850. Ὑῖος ὢν συνταγματάρχου, εἰσῆχθη εἰς τὴν ἐν Κων/πόλει στρατιωτικὴν σχολὴν, εἴτα δὲ εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἤρξατο νὰ καθίσταται γνωστός δι' ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἔργων. Κατὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον ὁ Δζεββάτ πασσᾶς ὑπηρετήσεν ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Δουνάβεως, μετὰ τὴν συνομολόγησιν δὲ τῆς εἰρήνης ἀπετέλεσε μέλος τῶν ἐπιτροπῶν, αἷς εἶχεν ἀνατεθῇ ὁ καθορισμὸς τῶν σερβικῶν, ἑλληνικῶν καὶ ρωσικῶν μεθορίων. Τῷ 1884 προαχθεὶς εἰς ὑποστράτηγον καὶ διορισθεὶς πληρεξούσιος ὑπουργὸς ἐν Κεττίγνῃ, ἐπεδείξατο ἐν τῇ τῶν λεπτῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσει ἀξιοσημεῖωτα διπλωματικά πλεονεκτήματα. Τῷ 1886 ἀνεκλήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, προήχθη εἰς ἀντιστράτηγον καὶ διορίσθη μέλος τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου. Προσκηπσάμενος τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀνακτοῦ, ἀπεστάλη εἴτα ὑπ' αὐτοῦ εἰς Κρήτην ἐν δυσχερεστάταις περιστάσεσιν, ὡς ἀνώτερος αὐτόθι ἀρχηγὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ διατελὼν ἐπέτυχεν νὰ συγκεράσῃ τὴν αὐστηρότητα μετὰ ζωηροῦ αἰσθήματος φιλανθρωπίας κατὰ τὴν τῶν ταραχῶν καταστολήν. Τῷ 1890 διεδέξατο τὸν Σακὴρ πασσᾶν ὡς προσωρινὸς γενικὸς διοικητὴς τῆς Κρήτης καὶ μετὰ ζήλου εἰργάζετο πρὸς εἰρηνοποίησιν τῆς νήσου, ὅτε ὁ ἀναξ, καλέσας εἰς Κων/πολιν, διώρισεν αὐτὸν τῇ 22/3 Σεπτεμβρίου 1891 Μέγαν Βεζύρην εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Κιαμὴλ πασσᾶ. Ὁ Δζεββάτ πασσᾶς φέρει βαθμὸν μουσίρον καὶ εἶναι γαμβρὸς τοῦ Σαβῆτ πασσᾶ. Συνέγραψε δὲ «Γεωγραφίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους», — «Ἱστορίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ», ἥς μόνος ὁ πρῶτος τόμος ἐδημοσιεύθη, κλπ.

ΟΙ ΤΑΠΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Γνωστὸν ὅτι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχαιότητος ἡ ταπιτουργία ἦτο γνωστὴ καὶ ἐξησκεῖτο παρὰ διαφόροις λαοῖς. Πάντες οἱ τὰ τῆς ἀρχαίας τέχνης ἱστορησάντες ἐξέφρασαν τὴν λύπην αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν εἶχον εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν πληρετέρας πληροφορίας περὶ τῶν εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἀναγομένων λεπτομερειῶν. Τὸ κυριώτερον ὅμως τῆς ταπιτουργίας κέντρον ὑπῆρξεν ἡ Ἀνατολή· οἱ Ἀσσύριοι καὶ οἱ Βαβυλώνιοι ἐκόσμουσαν τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τὰ τῶν βασιλέων ἀνάκτορα διὰ πλουσίων ἐπισημάτων μεταξοποικίλων τε καὶ χρυσοκεντητῶν καὶ εἰργασμένων διὰ τῆς κερκίδος ἢ τῆς βελόνης. Ἐξ Ἀνατολῆς ἤρουντο πάντων μὲν τῶν χρόνων οἱ Ἕλληνες, οἱ πρὸ τῆς παρακμῆς δὲ Ῥωμαῖοι τὰ πολύτιμα ταῦτα πλεκτά. Παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, τῷ Ἡροδότῳ καὶ τῷ Φιλοστράτῳ πολυάριθμα παρετηρηθῆσαν χωρία, ἀναγόμενα εἰς τὰ σχεδιάσματα καὶ τὰ ποικίλματα, ἅτινα παρίστων μυθολογικὰς ἢ καὶ ἱστορικὰς σκηνάς. Ὅπως δὲ ποτε οἱ τῆς Ἀνατολῆς τάπητες ἤρξαντο νὰ προσκτῶνται ἰδιαίτερον ἐν Εὐρώπῃ ὑπόληψιν κυρίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν σταυροφοριῶν· ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐγενικεύθη, καὶ ἐκτῶν ναῶν περιῆλθεν εἰς τὰ μέγαρα, καὶ σήμερον δ' ἐτι ἀπαντᾷ ἐν τε ταῖς ἀρχαίαις μνητροπόλεσιν καὶ τοῖς ἀρχαῖοις οἰκίμασι θαυμάσια συλλογαί, εὐρωπαϊκῆς ἀπολαύουσαι φήμης. Οἱ ἥττον τεχνικοὶ, κατασκευαζόμενοι πιθα-